

חג השבועות חכ"ג שיחה ג'

הרפואות שבש"ס וברמב"ם הן בעיקרם ברוחניות, ורק שכשהעולם הוא מזוכך אזי הענינים הגשמיים הם בהתאם לשורשם ברוחניות, ולכן מועילים רפואות אלו גם בגשמיות. אך גם כשאין רפואות אלו מועילים בגשמיות הם חלק מהתורה.

התורה היא נצחית כי במתן תורה נאמר "אנכי" ראשי תיבות "אני נפשי כתבית יהבית", ואם כן התורה - נפשו של הקב"ה - היא ענין עצמי שאינו משתנה. וצריך להבין בנוגע לרפואות שבש"ס שאינם שייכים עתה כי נשתנו הטבעיים, ולכאורה אם הם מובאים בתורה צריכים הם להיות נצחיים? ועד"ז צריך להבין בנוגע לעניני רפואה שבספר משנה תורה, שמזה שהרמב"ם מבאר אותם בפרטיות ואינו אומר בכללות לעיין בספרי הרפואות, רואים שזהו חלק מהתורה ואם כן איך שייך שישתנו?

והביאור: התורה מדברת בעליונים ורומזת בתחתונים. דעיקר התורה הוא בענינים רוחניים ורק אח"כ משתלשלים דיני התורה בגשמיות. ואם כן כל הרפואות שבש"ס וברמב"ם הן בעיקרם ברוחניות, ורק שכשהעולם הוא מזוכך אזי הענינים הגשמיים הם בהתאם לשורשם ברוחניות, ולכן מועילים רפואות אלו גם בגשמיות. אך גם כשאין רפואות אלו מועילים בגשמיות, מכל מקום הם חלק מהתורה, שלכן חייבים לברך ברכת התורה כשלומדים ענינים אלו, כי הם מדברים בעצם בעליונים.

וענין זה נוגע ללימוד התורה של האדם, כי על ידי ההתבוננות בזה מרגיש - גם בעת לימוד הנגלה - שהתורה היא חכמתו ורצונו של הקב"ה.